

Skryta wiedzia

Niezwykła dziewczynka wszyscy słuchajcie
Jej mądrości niebywała w szkole ją powitajcie
Mało, że piękna to wywyższa się na wysokości
Uczniowie ją ujrzeli myślą jak ducha światłości

Taka cicha ta nowina nie dla nas ta nowina
Lecz to dla niej zdobycz szkolna była słynna
Każdy przedmiot rozumiała jakby z gwiazd czytała
Siebie uwielbiała blaskiem świecy jak by wyglądała

Fajerwerków nie robiła była skryta w swoim świecie
Wiedzą swoją czarowała postłodzona wyśmienicie
Aktywnością swą mądrością nigdy się nie wyrwała
Nauczycieli przerażała na pytania odpowiedź znała

Klasa jej samotnej wielkości jak mroku nie lubiła
Skąd się wzięła ta dama, co mądrości nam zabrała
Nad nami jest pod sufitem, gdy sprawdziany pisze
Nikommu nie pomoże zachętom serca jej nie wzruszę

Prawie nikogo nie może wkleić do klasowego zdjęcia
Kto chce może zanotować znika jej przyjaźń z życia
Zdobyta wiedza to ważny szkolny cel przyszłości
Nikt nie żyje dla siebie a w niej brak otwartości

Wiedza zamknięta to jej dusza jest najbiedniejsza
Mądrości trzeba światu dawać to potęga najważniejsza
Gdy ją w głowie trzymasz to ci wiatr z czasem wydmucha
Gdy ją odasz światu rodzi się w tobie radość i otucha

Hieronim Borkowski